

Врятував сонечко

Василь Сухомлинський

Це було влітку. Цілий день пекло сонце, а потім насунули чорні хмари. Пішов дощ.

Під високою гіллястою шовковицею сидів хлопчик Василько. Він не боявся зливи. Його захищало від неї густе листя. Під шовковицею було сухо. А поруч текли струмки. Василько побачив, як один струмок поволеньки почав заповнювати невеличку заглибину. Утворювалось озерце. На середині цього озера був маленький острівцець. Води все прибувало й прибувало. Ось-ось затопить острівцець.

Раптом Василько побачив на острівці маленьке червоне сонечко. Воно бігало від одного краю острівця до другого. "Чому ж воно не летить?" — подумав Василько. Йому стало жаль сонечка.

Острівцець ставав усе меншим. Ось він уже такий, як п'ятачок. Ось він уже не більший від копійки. Сонечко сиділо непорушно.

Василько побіг під дощ. І зразу ж змок до нитки. Та він устиг врятувати сонечко.